

«САЛЮТ-4»:

ПОЛІТ ТРИВАЄ

ЦЕНТР КЕРУВАННЯ ПОЛЬОТОМ, 4 березня. Орбітальна наукова станція «Салют-4», виведена на навколосезну орбіту 26 грудня 1974 року, продовжує політ. На 12-у годину московського часу 4 березня станція зробила 1077 обертів навколо Землі.

За даними телеметричної інформації, бортові системи станції функціонують нормально. Одержувану інформацію обробляє координаційно-обчислювальний центр.

(ТАРС).

Рік видання XVI
№ 28 (1976).

ЧЕТВЕР, 6 березня 1975 року

Ціна 2 коп.

ПОДВИГ ОЧИМА ЮНИХ

З 1 ПО 31 БЕРЕЗНЯ 1975 РОКУ ПРОХОДИТЬ VII ВСЕСОЮЗНИЙ ОГЛЯД ШКІЛЬНИХ ТВОРІВ НА ТЕМУ: «ВОНИ ВОЮВАЛИ ЗА БАТЬКІВЩИНУ», ПРИСВЯЧЕНИЙ 30-РІЧЧЮ ПЕРЕМОГИ

Огляд проводиться згідно Постанови ЦК ВЛКСМ, Міністерства освіти СРСР, Державного комітету Ради Міністрів СРСР по професійно-технічній освіті з метою подальшого поліпшення виховання учнів на революційних, бойових і трудових традиціях радянського народу.

Тема твору допоможе учням висловити свої думки й почуття про них, хто воював і віддав своє життя за соціалістичну Батьківщину. Для розкриття теми школярам рекомендується широко використати матеріали історії, походів і експедицій місцями слави радянського народу, зустрічі з ветеранами війни і праці, документи музеїв і архівів, художню літературу про Велику Вітчизняну війну.

У зв'язку з 70-річчям з дня народження видатного радянського письменника М. О. Шолохова, у процесі підготовки до огляду слід звернути особливу увагу на вивчення його творів, в яких здобули художнє вираження джерела масового героїзму і безмежної мужності радянських людей.

Для організації огляду в загальноосвітніх школах, в школах-інтернатах, профтехучилищах, районах, містах, областях, краях і республіках створюються журі, до складу яких входять переможці попередніх оглядів творів, комсомольські активісти, вчителі шкіл і профтехучилищ, ветерани війни і праці, комсомольські і творчі працівники, представники органів народної і професійно-технічної освіти.

В загальноосвітніх школах, школах-інтернатах, профтехучилищах, районах і містах журі підбиває підсумки огляду до 15 квітня, матеріали на обласний огляд подавати до 5 травня ц. р.

Переможці Всесоюзного огляду в липні 1975 року зустрічаться в станції Вешенській Ростовської області — на батьківщині видатного радянського письменника Михайла Олександровича Шолохова.

СТАНІСЛАВ ДЕМ'ЯНЕНКО Ось уже декілька років очолює тракторну бригаду № 1 колгоспу «Заповіт Леніна» Знаменського району. П'ятнадцятирічний механізатор цього колективу зобов'язався впровадити в центнерні урожаї зернових, 500-центнерні — цукрових буряків.

НА ФОТО: БРИГАДИР КОЛГоспу «ЗАПОВІТ ЛЕНІНА» ЗНАМЕНСЬКОГО РАЙОНУ СТАНІСЛАВ ДЕМ'ЯНЕНКО.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ДО РІДНОГО ПОЛЯ

ЧЕСТЬ ЗМОЛОДУ

ОБГОВОРЮЄМО
ЛИСТИ
НАСТАВНИКІВ

Наставник молоді Магнітогорського металургійного комбінату, Герой Соціалістичної Праці О. Л. Шатілін продовжує розпочату С. С. Вітченком і О. В. Гітловим розмову про те, що честь потрібно берегти змолоду. Мене, педагога, до глибини душі схвилювали слова, де він говорить про школу: «Школа повинна стати другою сім'єю, де майбутньому громадянину слід прищепити такі необхідні в дорослому житті риси, як почуття колективізму, товаришескості, поваги до старших, відповідальності за менших. Школа повинна і зобов'язана виховати для суспільства людину, підготовлену до праці, здатну протистояти труднощам».

Виховання підліткового покоління — процес складний і тривалий. І педагогів, комсомольська організація намагаються, щоб з перших днів, коли діти приходять до школи, вони відчували себе майбутніми господарями землі, своєю причетністю до загального виробничого процесу в господарстві.

Зв'язок школи із колгоспами (іх у селищі три) — найтісніший. Профорієнтаційну роботу в школі веде рада, до складу якої входить директор, секретар партійної організації, голова профмісцевому, голова правління колгоспу. Форми і методи навчання різні. Ми влаштуємо «вогники», на які запрошуємо ветеранів і передовиків виробництва, ударників комуністичної праці. Під час відповідальних сільсько-

господарських кампаній намагаємось частіше виводити дітей у поле і в міру можливостей допомагати дорослим. Все це сприяє виробленню у школярів професійних назичок, вони ближче пізнають турботи дорослих і прагнуть всіляко допомагати їм.

Педагогічний колектив школи піклується і про дальшу долю своїх вихованців. Певна річ, у першу чергу ми дбаємо про виконання рішень XXIV з'їзду КПРС — про перехід до загальної середньої освіти. Тому більшість випускників направляємо до середньої школи. Решта теж не лишається поза увагою.

Правління колгоспу просить нас, скажімо, допомагати їм у виявленні для свого господарства майбутнього працівника тієї чи іншої професії. Ми, знаючи нахили і здібності дітей, даємо рекомендації. І колгосп посилає їх в технікуми чи училища. Так, колгосп імені Ватутіна послав вчитися на бухгалтера нашу випускницю Ларису Лохницьку, колгосп імені Карла Маркса — Олю Смолян. За путівками господарств сім наших колишніх учнів зараз навчаються у технікумах, шести — в професійно-технічних училищах. Чимало юнаків і дівчат, закінчивши середню школу, пішли працювати до рідного колгоспу і стали передовиками виробництва.

З дитячих літ ми виховуємо у дітей працелюбність, вчимо їх бути корисним суспільству.

М. ЛІСОВСЬКИЙ,
директор Аджамської восьмирічної школи Кіровоградського району.

НАГОРОДИ — ПЕРШИМ

Нещодавно, на обласному семінарі молодих хліборобів, переможцям у соціалістичному змаганні серед комсомольсько-молодіжних тракторних бригад були вручені нагороди. За третє місце у змаганні грамотою обкому комсомолу та вимпелом ЦК ВЛКСМ нагороджена комсомольсько-молодіжна тракторна бригада колгоспу імені Ілліча Новомиргородського району.

На фото: секретар обкому комсомолу В. Петраков (справа) вручає бригадирові комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Ілліча Новомиргородського району А. Сокуру грамоту обкому комсомолу та вимпел ЦК ВЛКСМ.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

ВИКОНУЄМО XVII НАКАЗ:

ТАКЕ на заводі трапилося вперше. Зникли кільканадцять деталей, на яких працівники відділу технічного контролю напередодні ввели крейдою категоричне: «Брак». Члени штабу «Комсомольського прожектора» забули тривогу. Звернулися за поясненнями до робітників вантажного цеху. Ті відповіли, що деталі навантажили на платформу, але ніяких написів на них не було.

Того ж дня вийшов спеціальний випуск стіннівки «Комсомольського прожектора». У ньому гостро критикувалась бригада електрозварювальників, яку очолює О. Хорольський. Бо, як встановили «прожектористи», саме цей колектив був «автором» згаданого браку, а хтось з «патріотів» бригади зітер написи на виробках, сподіваючись, очевидно, що на цьому інцидент вичерпається.

Не вийшло. Знайомлячись з матеріалами стіннівки, робітники заводу ви-

РЕЙД ПРОВОДЯТЬ ГОСПОДАРИ

словлювали своє обурення на адресу бракоробів. Згодом бракоробам довелося відповідати за свою «творчість».

Це один з прикладів того, як члени штабу «Комсомольського прожектора» заводу будконструкцій вникають у виробниче життя колективу підприємства, ведуть боротьбу з проявами бракоробства. Адже «прожектористи» часто проводять рейди-перевірки якості продукції, економного використання сировини, дотримання робітниками внутрізаводського розпорядку.

Члени штабу «Комсомольського прожектора» тримають тісний зв'язок з групою народного контролю, яку на підприємстві очолює С. П. Полегенько. Так спільно з народними контролерами в кінці січня було проведено рейд під девізом «За економію і бережливість». В ньому взяли участь голова групи народного контролю С. П. Полегенько, начальник штабу «Комсомольського прожектора» М. Островерхов, член штабу

В. Правдюк, позаштатний інспектор міськкому партії С. Гулак, секретар комітету комсомолу Ф. Кришан і член групи народного контролю Л. Богданова. Рейдова бригада побувала в цехах заводу, знайшла чимало недоліків в організації праці, використанні сировини і зберіганні готової продукції. Найбільш «ефектні» прояви безгосподарності зафіксував на фотоплівку Валерій Правдюк. Фотознімки його були вміщені в черговому номері «Комсомольського прожектора».

Незабаром «прожектористи» з членами групи народного контролю знову пройдуть маршрутом цього рейду-перевірки. Їх мета — проконтролювати, як в цехах усувають виявлені раніше недоліки.

Коло питань, на яких концентрують свою увагу члени штабу «КП», широке. На прицілі у них і порушники дисципліни, і бракороби, і питання побуту. Така ділова активність підносить роль і дієвість комсомольського органу контро-

лю, обертається користю для підприємства у справі виконання завдань завершального року п'ятиріччя.

Після зміни члени штабу «КП» зібрались на чергове засідання. Начальник штабу, кандидат у члени КПРС Михайло Островерхов згадав, що в останньому номері стіннівки за порушення трудової дисципліни критикували поведінку Валентина П. Нині комсомолец успішно працює, звозково поводить. Критика виявилася вчасною. Завжди б так. А ось як бути з електрозварювальником Сергієм Криловим? Комсомольські активісти доповіли, що він на роботу не з'являється.

Над великим чистим аркушем паперу схилюлись п'ятеро: Михайло Островерхов, Станіслав Бутенко, Віктор Вищівський, Ганна Голінькова, Валерій Правдюк. В кабінеті тиша — народжується черговий номер «Комсомольського прожектора».

В. СОКУРЕНКО,
працівник газети «Наддніпрянська правда».
Завод будконструкцій.
виробничого об'єднання
«Дніпроперобудіндустрія».
м. Світловодськ.

ПЕРЕВІРЯЄМО ВИКОНАННЯ СОЦІАЛІСТИЧНИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ

ПІД ЧАС обідньої перерви у цеху № 7 зібралася чимало гостей, і майстрові Людмилі Казимирівні Малій раз-по-раз доводилося присутнім показувати дитячі весняно-осінні черевички, яким щойно присвоїли державний Знак якості.

Прийшла сюди і розкрийшиця цеху № 1 комсомолка Нелія Шовкунова. Вона хотіла обов'язково оглянути відзначені вироби перед

тим, як виступити на заводському мітингу.

— Розкажи про роль комітету комсомолу і всіх комсомольців у боротьбі за якість, — підказували подружки. — Про те, як працює «Комсомольський прожектор».

Нелія не забула настанови по-друг.

— Двом виробам нашої фабрики присвоїли державний Знак якості, — сказала вона. — Це по-

чесно, але і зобов'язує працювати ще краще. Усі ми знаємо, що наступна п'ятирічка буде п'ятирічкою якості, високопродуктивної праці. А тому вже сьогодні ми дбаємо, щоб поліпшити якість продукції, щоб взуття, зроблене руками комсомольців, здавати з першого пред'явлення.

— Кожен п'ятий виробничник фабрики — комсомолец, — розповіла після мітингу секретар комсомольської організації підприємства Любова Бугаєнко. І в успіху колективу — заслуга і комсомольців, молоді, які не відстають від досвідчених. За

два місяці колектив зекономив шкіряних товарів на 12 тисяч пар взуття, виробив понад план півтори тисячі пар.

Нині на фабриці готуються до Всесоюзного комуністичного суботника. 19 квітня колектив виготовить 9 тисяч пар взуття. В тому числі буде близько ста пар дитячого взуття, яким присвоїли державний Знак якості. Готується до «червоної суботи» і молодь.

На фото: майстер цеху № 7 Л. К. МАЛА показує молодим закрійницям вироби, яким присвоєно державний Знак якості.

Текст і фото
Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Взуттєва фабрика,
м. Кіровоград.

ЗНАК ЯКОСТІ

75 комсомольсько-молодіжних механізованих ланок Черкаської області по вирощуванню цукрових буряків з мінімальними затратами ручної праці вирішили ознаменувати 40-річчя руху п'ятихотенців високими врожаєм і зібрати цього року по 500 центнерів солодких коренів з кожного гектара.

Активно підтримала молодих ентузіастів і зачинателька славного руху в країні, колишня ланкова колгоспу імені Комінтерну Городищенського району М. С. Демченко. Вона взяла шефство над механізованою комсомольсько-молодіжною ланкою Михайла Довганя в своєму рідному селі Старосіллі.

Приклад Демченко наслідувала і її колишня суперниця по змаганням, нині

НА БАТЬКІВЩИНІ ПЕРШИХ П'ЯТИСОТЕННИЦЬ

кандидат сільськогосподарських наук М. В. Гнатенко. Вона взялася допомогти добитися високого врожаю комсомольсько-молодіжній механізованій ланці Василя Симоненка з колгоспу «Червоний прапор» Золотоніського району.

Так через 40 років колишні п'ятихотенки знову вступили в змагання — тепер уже в ролі наставників молоді.

(РАТАУ).

НА УДАРНИХ БУДОВАХ

СТАНЦІЯ ЛЕГЕНДАРНА

Легендарна — це така станція в Донецькому степу. Назва її стала символом стахановської вахти молоді: тут — всесоюзна ударна будова елеватора-гіганта.

Елеватор на Легендарній — величезний комплекс, який буде-ть на кордоні трьох областей: Донецької, Харківської і Дніпропетровської. Його корпуси надійно сховані від непогоди хліб, який заготовляють у двох — трьох районах. Найновіша технологія дозволяє повністю механізувати і автоматизувати всі операції: прийом, просушування, зберігання і видачу зерна. Автомати, як і все обладнання, виготовляються заводами країни.

Так буде. А сьогодні будівельники як батьківський наказ сприйняли Постанову ЦК КПРС і Ради Міністрів СРСР про прискорення розвитку технічної бази хлібоприймальних підприємств. У відповідь на цю постанову вони зобов'язалися здати першу чергу елеватора на шість місяців раніше строку — до врожаю 1975 року.

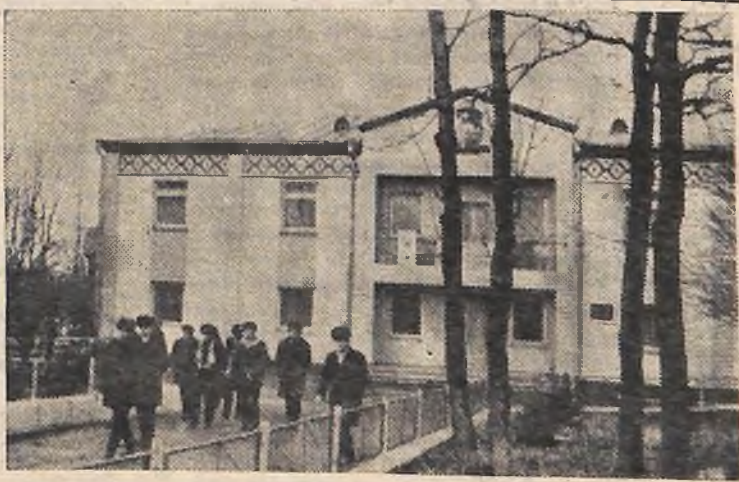
Будівництво на Легендарній ведеться індустріальними методами: скрізь баштові крани, панелесвози, залізобетонні конструкції. Зовнішні прикмети цього пейзажу мало нагадують будови тридцятих років. Але з легендарними будівниками перших п'ятирічок молоді сімдесятих єднає високе

трудове піднесення. Взяти хоча б реконструкцію фундаменту першого силосного корпусу. Саме реконструкцію. Справа в тому, що, коли корпус вже виріс до тридцятиметрової позначки, спеціальні виміри вказали: потрібно підняти запас міцності будови шляхом посилення колон фундаменту. Але під корпус механізми не завезеш: бетонні роботи потрібно було виконувати практично вручну. Не кожен візьметься за таке. І тоді слово мовили молоді монтажники, які стали на деякий час бетонниками. Використовували давно забуті тачки, лопати. Сім тижнів тривало випробування комсомольського характеру. І от півсотні колон «одягнуті» в залізобетонні «кожушки». Корпус надійно стоїть і під найбільшим навантаженням. По праву корчагінцями назвали на будівництві Ніну М'ясняніну, Анатолія Балбекова, Поліну Єршову, багатьох їхніх друзів.

Ударна комсомольська збільшує темп: піднімається робоча башта елеватора, високими темпами монтується зерносушарка, закінчується монтаж сьомого корпусу.

— Хоча зобов'язання наші дуже напружені, — говорять начальники комсомольського штабу будови Станіслав Удовиченко, — ми йдемо під девізом: «Першу чергу — до врожаю-75!».

Кор. ТАРС.

Будівничок механізаторів тракторної бригади колгоспу імені XX з'їзду КПРС Новоукраїнського району, яку очолює двічі Герой Соціалістичної Праці О. В. ГІТАЛОВ. Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

Обговорюючи на Всесоюзних комсомольських зборах свої можливості, члени нашої бригади вирішили до 9 травня завершити завдання першого півріччя. Минуло два місяці завершального року п'ятирічки, а вже з гордістю можна сказати, що слово наше не розходиться з ділом. Виробничі завдання січня і лютого виконали на 20 днів раніше строку. А це означає, що на початку березня виконаємо план першого кварталу.

Середньозмінний виробіток на кожного члена бригади становить у ці дні 141 процент. Показник високий. Але не межа. Наші хлопці і дівчата мають високі кваліфікаційні розряди, при потребі можуть замінити один одного. У числі кращих пресувальниць Валентина Панфорова, спікальниця Віктор Білобровий, пресувальниця Галина Карфік, загачувальниця Леонід Безуглий, пакувальниця Валентина Михайленко і пресувальник Володимир Колосовський, — вся бригада. Відстаючих у нас немає, чим особливо гордимось.

На фронтах Великої Вітчизняної війни у кожного воїна була своя передова, свій бойовий, вогневий рубіж. У нас ця передова — трудова вахта Перемоги. З честю виконати виробничі завдання нам допоможе спільна для всіх

членів бригади риса — взаємна вимогливість, поєднана із взаємодопомогою.

Не замикаємось у вузькому колі лише виробничих питань. Беремо активну участь у громадському житті дільниці. Валентина Михайленко, наприклад, є членом місцевому профспілки дільниці, голова культурно-побутової комісії. Вже двічі робітники дільниці побували в місті Кременчуку, відвідали театр. Активну участь в організації цих поїздок брала сама Валентина Михайленко. Валентина Панфорова — одна з активісток художньої самодіяльності, Леонід Без-

ВИМОГЛИВІСТЬ

І ВЗАЄМОДОПОМОГА

зуглий — секретар комсомольської організації дільниці, хороший спортсмен.

Підбиваючи підсумки роботи за лютий, ми вирішили знову переглянути свої соціалістичні зобов'язання. Незабаром зберемось на бригадні збори, намалюємо вищі рубіжі на честь славного свята — 30-річчя Перемоги Радянського Союзу над фашистською Німеччиною. Це буде нашою діловою відповіддю на Звернення Центрального Комітету КПРС до партії, до радянського народу.

В. БОРОВСЬКИЙ, бригадир комсомольсько-молодіжної бригади першої дільниці Дніпровського заводу твердих сплавів.

М. Світловодськ.

ГЕКТАРИ — КОМСОМОЛЬСЬКІ

У буряківництві — одній із найбільш трудомістких галузей рільництва — без запровадження передової технології вирощування і збирання врожаю, без високої кваліфікації буряководів важко добитися успіху. Тож над вирощуванням цієї культури комсомольці району беруть шефство. Нині вже створено 14 комсомольсько-молодіжних механізованих ланок. Комсомольці вирощуватимуть цукрові буряки на площі 1856 гектарів.

В. ЛУГОВИЙ, інструктор Новоукраїнського райкому комсомолу.

XX СТОЛІТТЯ. ПРОБЛЕМИ.

ВЕЛЕТЕНСЬКА припливна хвиля котиться океаном і з страшним гуркотом обрушується на узбережжя. За кілька хвилин там, де були прибережні міста, залишаються тільки купи руїн, під якими поховані мільйони людей. На другому краю світу, спалюючи все на своєму шляху, проноситься із швидкістю 160 кілометрів на годину вогняний смерч. І знову кількість жертв обчислюється мільйонами. Нарешті, в третьому місці могутній вибух у верхніх шарах атмосфери знищує про-

ЗУПИНИТИ «ПОГОДНУ ВІЙНУ»

шарок озону, що захищає нас від смертоносного впливу ультрафіолетового проміння сонця. Тієї ж миті внизу, під «ополонкою», що утворилася, гине все живе: люди, тварини, рослини.

На жаль, це не сюжети фантастичних оповідань. Інженери і техніки «індустрії руйнувань» розробили методику не тільки названих вище, а й декілька інших, не менш страшних, катастрофізмів.

Зупинити руку тих, хто готує світові таке майбутнє, заборонити підготовку до «погодної війни» — це одне з найпекучіших завдань нашого покоління. І розв'язати його треба саме зараз, бо завтра буде вже пізно. Не випадково Радянський уряд вніс на розгляд останньої сесії Генеральної Асамблеї ООН як важливе і термінове питання «Про заборону впливу на природне середовище і клімат у воєнних та інших цілях, не сумісних з інтересами гарантування міжнародної безпеки, добробуту і здоров'я людей».

Делегати країн — членів ООН схвалили радянську пропозицію укласти спеціальну міжнародну конвенцію, яка б передбачала таку заборону.

Одночасно в переговорах про усунення загрози використання засобів впливу на природне середовище у воєнних цілях вступили найбільші держави світу. Це питання розглядалося під час радянсько-американської зустрічі у верхах влітку минулого року. Тоді було підписано спільну заяву, в якій обидві сторони погодилися своє бажання обмежити потенціальну небезпеку для людства можливих нових засобів ведення війни. Тоді ж було вирішено провести переговори радянських і американських представників для вивчення цієї проблеми і обговорення заходів, яких може бути вжито в плані усунення такої небезпеки.

На початку листопада в Москві відбулася перша зустріч двох делегацій. А цими днями радянська і американська делегації знову зустрілися, цього разу в столиці Сполучених Штатів, щоб продовжити почату роботу.

А. КРАСИКОВ, оглядач ТАРС.

ПРОВІСНИКИ ВЕСНИ

Нещодавно я прийшов у гості до батьків. Знайшла роботу: узявся за пилку й сокиру і, коли складав нарубані дрова, під кущем бузку помітив

зелену стеблинку. Підійшов ближче... І не повірив очам! Цвів білий, з бузковими прожилками, крокус. Ще минулого року я приніс його з балки,

що під Високими Байраками. Прижився він. І ось поряд з ним зеленіють стебельця рожевого крокуса, сибірського і дволистого пролісків, рясту. Цвітіння пролісків у нас розпочинається у другій половині березня. Якщо весна запізнюється — у квітні, якщо поспішає — на початку березня. А нинішнього року проліски зацвіли ще в лютому, що буває не дуже часто.

Теплими були нинішні осінь і зима. У грудні в балках, у ползахисних смугах бачив білі голівки ромашок. А в затишному куточку батьківського саду взимку цвіли червоні левкої, білі левові ротики, жовті нагідки. Вони трохи постраждали від заморозків та першого снігу, але зберегли красу і чарівність.

М. ПОЖНОВ.

НАСНАГА ДО ПРАЦІ

Трудаші обласного центру минулої суботи тепло зустріли творчий звіт колективів художньої самодіяльності Долинського району. І причина цьому була дуже визначна — адже за досягнення найвищих результатів у Всесоюзному соціалістичному змаганні за дострокове виконання народногосподарського плану 1974 року район відзначено перехідним Червоним прапором ЦК КПРС, Радн Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ.

Забігаючи наперед, можна ствердити, що вміють долинчані поєднувати працю з лісною, шоденними буднями доводять: добре організований, змістовний відпочинок є справжньою наснагою до творчої праці.

Самодіяльна народна чоловіча хорова академічна капела районного Будинку культури внісела на суд глядачів складні твори. «Пісня про Батьківщину» А. Позикова, «Балада про трубацю» І. Шамо прозвучали урочисто й велично, засвідчуючи високий рівень виконавської майстерності колективу. Ім'я заслуженого працівника культури УРСР А. М. Добровольського пов'язане, окрім цього хорового колективу, і з другим народним — духовим оркестром районного Будинку культури, який залишив у глядачів приємне враження виконанням фрагментів з музики С. Мокроусова до кінофільму «Невловимі месники».

Ліше радувати має масовий потяг долинчан до самодіяльної сцени. Понад 3 тисячі трудівників району розвивають свої нахили і здібності в художніх колективах і гуртках.

В. СОКОЛЬЧЕНКО,
методист обласного Будинку народної творчості.

На фото (зліва): «Віночок з українських народних пісень», виконують трієті музики Братолюбівського СБК. Виступає хор колегспу імені Фрунзе.

Фото В. КОВПАКА.

ТУРИСТСЬКЕ ТАБЛО

Два дні в Кіровограді тривали змагання з біатлону за програмою VI Спартакіади народів СРСР, в яких взяли участь тридцять команд з міст і районів Кіровоградщини. Спортсмени-досвідці мірилися майстерністю на легкоатлетичній кросовій дистанції з стрільбою та комбінованою естафетою.

В особистому заліку чемпіоном обласної спартакіади став Кіровоградець Микола Лякопський (серед чоловіків), представник команди Вільшанського району Михайло Чумаченко (серед юніорів), спортсменка з Ульяновки Надія Кошечовська (серед жінок) та Володимир Гаврилов з Світловодська (серед юнаків). Командою перемогли спортсмени Ленінського району м. Кіровограда.

Юні спортсмени ЖЕК № 3 міста Світловодська, де інструктором по спорту Олександр Хілін, ще задовго до зимових стартів готували хокейні майданчики, заливали їх водою, використовуючи кожний морозець для проведення змагань.

Кілька днів тому проведено змагання з хокею з шайбою в залік зимової спартакіади «Юність», в яких взяли участь спортсмени житлово-експлуатаційних контор № 1, 3 та будинкоуправління міста. В гострій боротьбі перше місце завоювали хокеїсти житлово-експлуатаційної контори № 3, де капітаном команди учень восьмого класу СШ № 10 Сергій Яблонський.

Члени журі туристської вікторини «Моя Батьківщина — СРСР», присвяченої 30-річчю Перемоги радянського народу над німецько-фашистськими загарбниками, підбили підсумки другого туру.

До редакції надійшло багато листів. У них — цікаві розповіді про наш край, його історію. Порадували своїми глибокими відповідями К. Копійка (с.м. Петрове), Степанови (Олександрія). А по-други з Піщанобродської середньої школи О. Зінчук та Т. Іванченко навіть ілюстрували листа фотодокументами.

Заслужовують на увагу відповіді В. Кирпак (Знам'янка) та С. Коваленко (с.м. Дзбровеличківка). Журі відзначає масову участь у вікторині студентів Олександрійського індустріального технікуму. Товаришам з Олександрії П. Кирпаченко, С. Березняк, Т. Бугайовій, В. Осгрові, В. Телих, К. Коваленко, А. Кущенко та іншим бажано глибше розкрити зміст запитань.

Найвище журі знову оцінює відповіді М. Білаха з с.м. Сабліно Знам'янського району. Активний учасник вікторини, він глибоко і конкретно дав відповіді на всі запитання.

Висловлюємо щирі подяку всім авторам, котрі надіслали листи до редакції. Пропонуємо питання третього туру вікторини:

1. Які військові частини було найменше

ТУР 3-й

вано «Кіровоградськими» в роки Великої Вітчизняної війни?

2. Що ви знаєте про подвиг юних героїв-партизан села Підлісного Олександрійського району?

3. Які пам'ятники, пов'язані з героїкою нашого народу в період Великої Вітчизняної війни, встановлено в місті Кіровограді?

4. Кому з кіровоградців присвоєно звання дівчи Героя Радянського Союзу?

5. Один з героїв французького руху Опору у свій час навчався на Кіровоградщині. Хто він? Що ви знаєте про його подвиг?

Нагадуємо: умови проведення вікторини ви зможете знайти у № 153 нашої газети від 21 грудня 1974 року. Запрошуємо до участі у вікторині і тих, хто не встиг відповісти на питання першого і другого турів.

Чекаємо ваших листів!

ТЕМА, якій присвячена наша розмова, дуже важлива для виховання підрастаючого покоління. Соціалістичне суспільство відкриває перед молоддю людною необмежені можливості для всебічного і гармонійного розвитку особистості. І тому ми з повним правом вимагаємо від неї позаги до суспільства, до законів, за якими воно живе. Прищепити цю повагу кожному, хто починає самостійне життя, — одне з важливих завдань виховної роботи з молоддю.

Одразу хочу звернути увагу на одну обставину — більшість людей, котрі ступили на хибний і шкідливий для нашого суспільства шлях, ніде не працювали, були, по суті, утриманцями своїх батьків, прилучилися «безвідповідно» до життя.

Не переоцінюйте значення вжитих партією і урядом заходів по боротьбі з пияцтвом і алкоголізмом, зокрема, по впорядкуванню продажу мішних алкогольних напоїв населенню. Однак порушення правих продажів трапляється в містах Кіровограді, Олександрії, Світловодську, у Маловисківському, Знам'янському та інших районах. Щодо порушників застосовуються такі суворі заходи як штраф, позбавлення права працювати в торгівлі, виправні роботи строком до одного року. Встановлена адміністративна і кримінальна відповідальність за втягування до пияцтва неповнолітніх. На жаль, тут можна оперувати свіжими фактами. Нещодавно продавець гастроному № 1 міста Кіровограда В. Овчаренко продав

ЗЛОЧИН- ПІСЛЯ ЧАРКИ

пляшку вина Анатолію Ц., який не лише рскам, а й зовні виглядає ще зовсім малим. Чому про зовнішність? Бо часто не стає першим виправданням у продавця, мовляв, не буду ж я в кожного покушця вимагати паспорт. Ще більш обурливий випадок стався у селі Надлаку Новоархангельського району. Працівник кафе Г. Г. Іванова відпустила шістьом неповнолітнім чотирьох з половиною літра вина. Вони, напившись, влаштували бешкет. Коментарі, як кажуть, зайві.

Слід зазначити, що ті, хто чинив злочини, в більшості випадків вживали спиртне і діяли в стані сп'яніння. Разом з тим треба тверезо оцінювати ситуацію, бо навіть при найкращому порятку в торгівлі спиртиним, людина, котра вже стала на шлях аморальної поведінки і пияцтва, знайде, де напиться. Важливе значення в боротьбі з цим злом має незримий громадянський дух. Необхідно активізувати діяльність товариських судів, добровільних народних дружин, комсомольських оперативних загонів, рад профілактики за місцем роботи, опорних пунктів правоохоронки за місцем проживання та інші форми громадського впливу.

На початку грудня минулого року в місті Кіровограді на вулиці Кірова невідомі злочинці з метою пограбування вчинили напад на інспектора карного розшуку Ленінського РВВС лейтенанта міліції В. В. Ганчина, комсомольця, котрий виконував свої службові обов'язки і був зодягнений у цивільне. Злочинці били його з шіт, чотирьох разів вистріляли в нього. Завдяки зусиллям карного розшуку встановили, що злочин здійснили вісімнадцятилітній Сергій Кошелев, колишній курсант ЛШУ, який ніде не працював, та Сергій Агафонов, робітник заводу «Червона зірка». В день злочину, про який буде окрема розмова, останній відпросився у майстра, обманувши його. Свої мандри по місту вони почали з пивного бару. Потім було вино, ще вино, знову вино... Фінал — підсудні ступити перед законом. Батько Кошелева працює викладачем Кіровоградського льотно-інтурманського училища, Агафонов — завідувачем гаражем Кіровоградського шляхово-будівельного управління «Міжколгоспбуду».

В нетверезому стані Леонід Пилипенко, котрий раніше був дівчи підсудним, в тому числі й за пограбування, посеред білого дня зірвав шалку з допризюника Радянської Армії. З допомогою перехожих і працівників міліції його затримали, і тепер Пилипенко притягується до кримінальної відповідальності.

Питим був і Микола Чабаненко, коли вчинив пограбування. Злочинець був затриманий працівником міліції, котрий виявив при цьому пильність і рішучість.

Я вже підкреслював важливість і необхідність допомоги громадськості органам міліції для запобігання і викриття злочинів, а часом і для затримання самих злочинців. Так, сміливо поведівся військовослужбовець Кіровоградського міського військомату В. О. Ніколенко і Ю. К. Драпко, котрі в грудні кинулися на допомогу потерпілому і затримали злочинців Олександра Придворя. Треба зазначити, що останній був робітником заводу «Укрспільгосптехніка», раніше неодноразово застелявся в медитверезині, його знали як хулігана, але колектив підприємства не спитав з нього вчасно і суворо.

Як відомо в області створюються опорні пункти громадськості і міліції — нова форма здійснення профілактичної роботи. Вона покликана сконцентрувати зусилля партійних, профспілкових, комсомольських організацій і міліції для нагляду за правопорушниками, дозгоги тим хто може стати на хибний шлях. Добре зарекомендував себе опорний пункт в обласному центрі по вулиці Карла Маркса, 10, де головою ради громадськості секретар партійного комітету корпусу № 90 заводу «Червона зірка» Г. М. Ахмеджанов. Заслужовує на похвалу робота оперативного комсомольського загону в місті Олександрії, члени якого подають велику допомогу міліції.

Н АШІ закони справді гуманні! Всі зусилля спрямовані насамперед на те щоб запобігти злочину, утримати людину від хибного кроку тоді коли вона ще не переступила межу закону. Радянська держава ніколи не вважала примусові заходи основним засобом викоринення правопорушень. Нам завжди треба пам'ятати чудові слова Володимира Ілліча про те, що «насамперед ми повинні переконати, а потім примусити».

Запоруку успішного виконання цього завдання ми бачимо в тісному зв'язку з громадськістю.

В. ЯНИШЕВСЬКИЙ,
заступник начальника відділу обласного управління внутрішніх справ,
м. Кіровоград.

Наша адреса і телефони

316050, ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Газета виходить у вівторок, четвер, суботу.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР» — орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Дмитрова обласного управління у справах видавництва, поліграфії і книжкової торгівлі, м. Кіровоград, вул. Гліняк, 2.